

Pris og saaledes, at den kan blive ført saa tæt som muligt hen til dem ad Spor, saa at de faar let ved at hente den med deres Heste og Vogne. Det er nu en Gang saa, at Mergelen er ganske uundværlig for Heden Opdyrkning, og hvis blot Beboerne derude kan faa endnu billigere Mergel og faa den ført tæt hen til sig ad Spor, saa er jeg ogsaa overbevist om, at den Hede, der egner sig til Dyrkning, nok skal blive taget ind dertil. Det kommer af sig selv, og den Hede, der ikke egner sig til Dyrkning, vil saa blive beplantet. Det er mine Grunde til ikke at gaa med til Ministerens Forslag.

Jeg vil saa kun fremsætte et Par Bemærkninger om et andet Ændringsforslag, nemlig Nr. 51, om at bevilge en Sum til Opførelse af nye Bygninger ved Forsøgsstationen ved Tystofte. Paa Finanslovsforslaget var der oprindelig søgt om Dækning af Renterne af et Kreditforeningslaan paa omtrent 35,000 Kr., men nu er der foreslaaet, at Summen ikke skal tages af Kreditforeningen, men af Statskassen. Dette her var et af de Spørgsmaal, Finansudvalget tog Forbehold overfor ved anden Behandling, og det blev derfor udsat til tredje Behandling. Nu er jeg nærmest tilbøjelig til at tro, at det havde været fuldt saa rigtigt, om man havde udsat Spørgsmaalets Afgørelse til næste Aar, til denne Sag var blevet noget bedre undersøgt og klaret. Vi er ikke fuldstændig paa det rene med, om det nu ogsaa er nødvendigt at opføre et saa stort Bygningskompleks, der vil koste over 30,000 Kr., og navnlig er vi ikke sikre paa, om der ikke mulig kunde undværes noget af det store Jordareal. Saavidt jeg ved, har Forsøgsstationen et Areal til Skolen af ikke mindre end 54 Tønder Land. Som sagt, jeg havde helst set, at Spørgsmaalet var blevet udsat noget længere, saa vi kunde have faaet noget mere Klarhed over Sagen, men da det ikke har vundet Tilslutning i Finansudvalget, vil jeg heller ikke modsætte mig, at Bevillingen nu bliver givet.

N. P. Jensen: Naar jeg har ønsket at tage Ordet under Behandlingen af Landbrugsministeriets Budget, er det for at gøre nogle Bemærkninger om Ændringsforslag Nr. 48, „Hedebruget“. Det har smertet mig dybt, at det er gaaet med Bevillingen til „Hedebruget“, som det er gaaet, og det kommer af, at jeg kender de Forhold, hvorunder der arbejdes ude paa Heden, fra Barnsben af. Jeg ved, under hvilke Forhold disse Hedehusmænd

arbejder og dyrker Jorden op, og jeg tror ikke, jeg siger for meget, naar jeg siger, at det er Forhold saa tarvelige og saa slidsomme, som Landboerne i Østjyllands bedre Egne og paa Øerne vanskeligt kan sætte sig ind i.

Jeg forstaaer i og for sig meget godt, hvorledes de Herrer, der ikke har kunnet gaa med til denne Bevilling, er kommet til at tage det Standpunkt, de har indtaget, naar man erindrer, at der i Finansudvalget sidder en hel Del Medlemmer af dem, der i sin Tid var Medlemmer af den saakaldte Sparekommission. Der fik man paa Grundlag af Indberetninger fra Konsulenter rundt omkring i Landet taget det, om jeg saa maa sige, haarde Standpunkt overfor „Hedebruget“, og dette Standpunkt staaer man fast paa, ganske vist ikke fuldt, thi Bevillingen bliver jo ikke helt slettet, men den bliver dog væsentlig forringet og forringet i en saadan Grad, at Ledelsen af „Hedebruget“ erklærer sig ude af Stand til gennem Aar at kunne fortsætte den Virksomhed, det hidtil har udøvet. Jeg tvivler ikke et Øjeblik om den gode Villie, som den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), har overfor Landbruget og Landbrugerne, men han har siddet som Medlem af den Kommission, der tog den Beslutning at stryge denne Bevilling paa et Tidspunkt, da Bevillingen utvivlsomt blev givet under meget uheldige Former, som senere er blevet ændrede, saa vi nu staaer paa en Basis, der giver en ganske anden Sikkerhed for Bevillingens gode Anvendelse end den, man havde under den tidligere Fordelingsform. I Finansudvalget sidder det ærede Medlem fra Grenaa (Pedersen-Nyskov), det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow) og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som alle var Medlemmer af Sparekommissionen og altsaa er komne til at tage deres Standpunkt der, men om hvem jeg mener, man med Rette kan sige, at de er komne til at tage deres Standpunkt paa et Tidspunkt, da Fordelingsreglerne var uheldige i Sammenligning med de nuværende Fordelingsregler. Jeg forstaaer derfor meget godt, at de Herrer indtager det Standpunkt, de staaer paa, men jeg vilde have kunnet forstaa det endnu bedre, hvis de Herrer ogsaa paa alle andre Omraader havde været lige saa ivrige for at opretholde Sparekommissionens Forslag. Dette er dog ingenlunde Tilfældet. Gang efter Gang har vi — og jeg er maaske den, som mindst af alle skulde